جوابیه

جوابیه سازمان حفاظت محیط زیست

سازمان حفاظت محیط زیست پس از درج گزارشی با عنوان «تعهد ۵۳ میلیارد دلاری ایران به معاهده پاریس بدون یک دلار پول» جوابیه بلندی را ارسال کرد که بخش‌های مهم این جوابیه در ادامه می‌آید:

کنفرانس بیست و یکم کنوانسیون تغییر اقلیم COP۲۱ در سال ۲۰۱۴ از کشورها خواسته شد برنامه مدنظر مشارکت ملی خود را تا قبل از کنفرانس بیست و یکم به دبیرخانه کنوانسیون تغییر اقلیم ارائه دهند که بر این اساس جلسات متعددی در کارگروه ملی برای تصمیم‌گیری در خصوص چگونگی ارائه برنامه INDC برگزار شد و با توجه به محاسبات دقیق انجام شده و اسناد پشتیبان موجود رقمی بسیار بالاتر از رقم ۴ درصد کاهش انتشار بلاشرط اعلام شده در INDC به عنوان پتانسیل کاهش انتشار کشور مطرح شد که در نهایت در جلسات نهایی با حضور وزیران وقت، رقم ۴ درصد بلاشرط و ۸ درصد مشروط به دریافت کمک‌های بین‌المللی و انتقال فناوری‌های لازم توسط کشورهای توسعه یافته و رفع کامل تحریم‌ها تصویب شد و در تاریخ ۲۶ آذر ۹۴ به شماره نامه ۱۱۲۴۱۱/ت ۵۲۵۱۳ه به تصویب هیئت وزیران رسید و به دستگاه‌ها ابلاغ شد.

این موضوع اساساً قبل از موافقتنامه پاریس بوده است. توضیح اینکه این برنامه به‌عنوان برنامه مدنظر کشور بوده نه برنامه نهایی ملی و تعهدی برای کشور ایجاد نکرده است.

ایران در زمره ۱۰ کشور اول تولیدکننده گازهای گلخانه‌ای است و در عین حال در معرض بیشترین خطر ناشی از تغییرات اقلیمی قرار دارد. پیوستن به این موافقتنامه امکان استفاده از حمایت‌های بین‌المللی مربوط به کاهش خسارات ناشی از گرمایش جهانی را برای کشور فراهم می‌کند.

اهمیت این مسئله از آنجاست که ایران و کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا از جمله کشورهایی هستند که بسیار بیشتر از متوسط جهانی از اثرات تغییرات اقلیم متضرر خواهند شد و این خسارات زیست‌محیطی هزینه‌های فزاینده اقتصادی و اجتماعی مانند تسریع مهاجرت از روستاها را به همراه خواهد داشت. قانون اصلاح الگوی مصرف ابلاغی مقام معظم رهبری، سال‌ها پیش از موافقتنامه پاریس (در سال ۱۳۸۹) صرفاً با نگاه اقتصادی و جهت تأمین منافع کوتاه‌مدت و بلندمدت ملی از طریق افزایش بهره‌وری اقتصادی مصرف منابع طبیعی در کشور تصویب و ابلاغ شده است.

طبق این قانون، انتظار می‌رفت که برنامه‌ریزی بخش انرژی در کشور به گونه‌ای باشد که طی برنامه‌های پنج ساله توسعه پنجم (۹۴-۱۳۹۰) و ششم (۱۴۰۰-۱۳۹۶) شدت مصرف انرژی کشور (میزان مصرف انرژی اولیه به ازای یک واحد تولید اقتصادی) نسبت به سال پایه، به ترتیب ۳۰ درصد و ۵۰ درصد کاهش پیدا کند. این میزان کاهش شدت انرژی(که صرفاً با رویکرد اقتصادی به منافع ملی تنظیم شده بود) منجر به کاهش حدود ۴۲ درصدی میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای در کشور می‌شود.

در زمان بررسی برنامه مشترک به دلیل مصرف بالای انرژی در تمامی بخش‌های اقتصادی کشور، نظر نمایندگان دستگاه‌های عضو کارگروه ملی تغییر آب و هوا بر کاهش بیش از ۴ درصد بود، لکن به منظور سهولت دستیابی به هدف کاهش ارائه شده در گزارشی که در مجامع بین‌المللی انعکاس یافت، نسبت به اعلام تنها ۴ درصد اجماع حاصل شد، در برنامه‌ها و سیاست‌های ملی کشور میزان کاهش رقمی بسیار بالاتر از ۴ درصد کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای را نیز پوشش می‌دهد، به‌عنوان مثال در صورت کاهش فلرینگ به میزان ۷۰ درصد در حوزه نفت و گاز نه‌تنها از سوزاندن حجم متنابهی از گازها و سرمایه ملی جلوگیری می‌کند، بلکه به تنهایی تأمین‌کننده حداقل ۳۰ درصد این تعهدات است. همچنین افزایش راندمان نیروگاه‌ها و نیز جلوگیری از نشت و هدررفت انرژی در پالایشگاه‌ها و واحدهای پتروشیمی منجر به اجرای کامل تعهدات خواهد شد و هیچ نیازی به کاهش فعالیت‌های نفت و گاز نمی‌باشد و صدمه‌ای به اقتصاد کشور وارد نمی‌کند. در سند مذکور با در نظرگیری تداوم تحریم‌های ظالمانه، شرایط جنگ تحمیلی و رشد جمعیت جوان و وجود منابع هیروکربنی کشور، ایران خود را مجاز به بهره‌برداری و مصرف سوخت‌های فسیلی در ادامه وضع موجود دانسته و به این ترتیب میزان انتشار تا پایان برنامه توسعه هشتم و پیش‌بینی رشد اقتصادی ۸ درصد کشور تضمین شده است.

در شرایط موجود با توجه به تحریم‌های ظالمانه موضوع ۸ درصد کاهش انتشار مدنظر نبوده و برای کاهش ۴درصدی هم استفاده از مکانیسم‌های مالی بین‌المللی مربوط به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای برای تأمین بخشی از این هزینه‌ها مدنظر است که این مکانیسم‌ها شامل مکانیسم توسعه پاک (CDM)، اقدامات کاهش انتشار متناسب ملی اعتباری (NAMAS) منابع صندوق سبز اقلیم (GCF) هستند. ضمناً ۵۲/۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری راجع به ۱۵ سال کشور است نه یک سال که برای هر سال رقمی معادل ۳/۲ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود، در اینجا سه موضوع حائز اهمیت است:

- بودجه سالانه طبق برنامه ششم توسعه کشور همواره پیش‌بینی می‌شود و رقم ۳/۲ میلیارد دلار در هر سال رقمی بسیار پایین‌تر از مصوبات مجلس در سنوات گذشته بوده است.
- منافع حاصل از هر یک از این پروژه‌ها کاملاً اقتصادی است و سودآور بودن این فعالیت‌ها مشخص است.
- بهره‌گیری از منابع بین‌المللی مرتبط با کنوانسیون تغییر آب و هوا و ایجاد پتانسیل جذب سرمایه‌گذاری اقتصادی نیز در پی پذیرش موافقتنامه پاریس مهیا می‌شود.

همچنین در بند ۹ توافقنامه پاریس به موضوع کمک‌های مالی به کشورهای در حال توسعه، بند ۱۰ به انتقال فناوری برای تحقق کاهش انتشار اشاره شده، همچنین همکاری کشورهای عضو به ظرفیت‌سازی برای مقابله با تغییرات اقلیمی، توسعه برنامه‌های آموزشی از دیگر موارد مورد تأکید در توافقنامه است، ضمن آنکه در ماده ۱۵ اشاره شده این توافقنامه ماهیتی تسهیل‌گرانه داشته و به شیوه‌های شفاف، غیرتنبیهی و غیرتهاجمی عمل کرده و توجه ویژه‌ای به شرایط و توانایی‌های کشورها خواهد داشت.

در خصوص عضویت کشورهایی چون امریکا و روسیه، نیک واضح است که کشور امریکا به هیچ یک از تعهدات بین‌المللی پایبند نبوده، ولی کشور فدراسیون روسیه این موافقتنامه را در تاریخ ۲۲ آوریل ۲۰۱۶(۳اردیبهشت ۱۳۹۵) امضا کرده است.

این کشور به استناد تجربیات قبلی، معمولاً خیلی دیر اسناد را به تصویب می‌رساند و همانگونه که مستحضرید تصویب و اجرایی شدن آن برای این کشور مستلزم بررسی و طی نمودن فرآیند الحاق از سوی دومای روسیه است. از این رو انتظار می‌رود این کشور با تأخیر زمانی بیشتر همچون روال گذشته به این موافقتنامه بپیوندد.

مجدداً تأکید می‌شود یکی از موارد مهمی که در گزارش برنامه مشارکت کاهش ملی کشورمان INDC نیز بدان اشاره شده است اجرایی کردن تعهدات ایران منوط به دریافت کمک‌های مالی و انتقال تکنولوژی از سوی کشورهای توسعه یافته است و این موضوع در گزارش ارزیابی نیازهای فنی کشور TNA نیز ذکر شده است و با توجه به مصوبات سال‌های اخیر در خصوص تغییر آب و هوا در سطح هیئت وزیران کشور، امید است زیرساخت‌های لازم در سطح ملی ایجاد شود.

سپرده‌گذار همانند سهامدار باید با صورت‌های مالی بانک آشنا باشد

بانک مرکزی در بیانیه‌ای از مردم خواست فریب فضاسازی رسانه‌های معاند را نخورند

گزارش یک

مهران ابراهیمیان

سال گذشته بود که بانک آینده با زیرکی نرخ سود سپرده سالانه خود را بالا برد و توانست مردم را در صف‌های طولانی به خط کند تا با وعده سود ۲۲ درصدی سرمایه‌هایشان را به این بانک ببرند. نرخ سود سپرده آینده‌ساز ۲۳ درصد بود و صندوق درآمد ثابت بین ۲۰ تا ۲۳ درصد به مشتریان می‌داد، از این رو سرمایه‌ها از بانک‌های قانونمدار خارج و به این بانک روانه شد، اما این روزها بانک مذکور با پدیده‌ای معکوس مواجه و در شایعه‌ای غیرواقعی خبر از فرار سهامدار اصلی بانک در فضای مجازی دست به دست شده است. خبری که منجر به واکنش و تکذیب از سوی بانک مرکزی شد.

روابط عمومی بانک مرکزی مطالب منتشره از سوی رسانه‌های معاند پیرامون یکی از بانک‌های کشور را در راستای تلاش آنها برای ضربه زدن به بازار پول دانست. این نهاد ناظر پولی و بانکی کشور از هموطنان خواست در این زمینه هوشیاری لازم را داشته باشند و فریب فضاسازی رسانه‌های معاند را نخورند. در روزهای گذشته انتشار اخبار دروغ و شایعات بی‌اساس در برخی جریان‌های خبری وابسته به دشمن، سبب نگرانی سپرده‌گذاران یکی از بانک‌های خصوصی کشور شده بود و حتی کارکنان بانک‌ها نیز در تماس با روزنامه و خبرنگاران اقتصادی به دنبال صحت خبر فرار کردن سهامدار اصلی بانک آینده بودند. در خبر دروغ منتشره مدعی شده بودند که یک فرد در فضای کنونی توانسته است ۱۴۰ هزار میلیارد تومان پول نقد را تبدیل به دلار کرده و فرار کند! در حالی که فرد مذکور در مراسم تجلیل از کارآفرینان امین‌الضرب در تالار وحدت دیده شده است. به علاوه طراح این عملیات روانی در فضای مجازی بیش از همه نمی‌دانسته که کل دارایی‌های بانک آینده در حدود ۱۳۴ هزار میلیارد تومان و بدهی آن در حدود ۱۲۲ هزار میلیارد تومان اعلام شده است و با قیمت در حدود هر دلار ۱۰ هزار تومان فرد مذکور باید ۱۴ میلیارد دلار پول تبدیل شده را چگونه و در قالب چند کامیون از کشور خارج می‌کرده است؟

از آنجایی که بانک‌ها در نظام اقتصادی کشورمان از اهمیت بسیار بالایی برخوردار هستند؛ لذا بدیهی است که ضربه به این بخش از اقتصاد می‌تواند محرک‌زا و خطرناک باشد و نقش اطلاع‌رسانی درست و به موقع در این حوزه می‌تواند بسیار حیاتی و حائز اهمیت باشد.

در همین راستا، بانک آینده نیز در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: از آنجایی که بانک‌ها در نظام اقتصادی کشورمان از اهمیت بسیار بالایی برخوردار هستند؛ در زمان هجمه بیگانگان به ساختارهای اقتصادی کشور، بیشتر مورد هدف قرار می‌گیرند. چنانچه در روزهای اخیر، شاهد ادعاهای واهی و بی‌اساس از طرف رسانه‌ای معلوم‌الحال و به تبع بازنشر آن در شبکه‌های اجتماعی درخصوص عملکرد بانک بوده‌ایم. در این بیانیه تأکید شده بود: مدعیان و شایعه‌پراکنان این روزها، همان‌هایی هستند که در طول یک سال گذشته در جنگ اقتصادی، ابزار عملیات روانی شده‌اند، آنها مدتی نظام ارزی و اقتصادی کشور و زمانی بازار محصولات و مایحتاج موردنیاز مردم را مختل کردند و امروز نیز نام و اعتبار بانک‌ها و کارآفرینان را مورد حمله قرار می‌دهند.

بانک آینده انتساب هرگونه طرح ادعای واهی به این بانک که در روزهای اخیر در فضای مجازی منتشر شده است را رد کرده و از مشتریان خواست اخبار مربوط به بانک را از رسانه اختصاصی و کانال‌های ارتباطی بانک یا رسانه‌های معتبر داخلی و مراجع رسمی کشور دریافت کنند.

کدام بانک‌ها مطمئن‌تر هستند؟

در همین حال اگرچه بانک مرکزی از بانک آینده و در مقابل چنین شایعه‌ای دفاع کرده، اما علی‌القاعده دیگر نه به این بانک و نه بانک‌های دیگر اجازه پرداخت سودهای بیشتر از ۲۰ درصد را نخواهد داد. از این رو به نظر می‌رسد که بانک آینده در ماه‌های آینده برای حفظ مشتریان و سپرده‌گذاران خود نیازمند انگیزه‌های جدیدی است. هر چند که این معضل مختص به بانک آینده نبوده و قانونمداران سیستم بانکی در این روزها ایام بهتری را تجربه خواهند کرد. اکنون این سؤال مطرح می‌شود که کدام بانک‌ها مطمئن‌تر هستند؟ شاید مهم‌ترین شاخص اطمینان برای بانک‌ها که در تمام دنیا نیز بر آن تأکید دارند، نسبت کفایت سرمایه است.

براساس تعریفی که در آیین‌نامه کفایت سرمایه مطرح شده، کفایت سرمایه «حاصل تقسیم سرمایه پایه به مجموع دارایی‌های موزون شده به ضرایب ریسک برحسب درصد» است. سرمایه بانک و دارایی‌ها دو عامل اصلی تعیین نرخ کفایت سرمایه بانک است. براساس استانداردهای «بال یک» حداقل نرخ کفایت سرمایه یک بانک باید ۸ درصد باشد که البته این نسبت در مقررات بال دو به ۱۲درصد افزایش یافته است. بر اساس آخرین آمار اعلام شده و براساس صورت‌های مالی سال ۹۵، از مجموع ۲۰ بانک و مؤسسه اعتباری حاضر در بازار سرمایه فقط چهار بانک پارسیان، کارآفرین، سینا و خاورمیانه نرخ کفایت سرمایه بالاتر از ۸ درصد دارند. براساس صورت مالی سال ۹۵ بانک‌ها کفایت سرمایه شش بانک بین ۶ تا ۸ درصد است، اما کفایت سرمایه ۱۰ بانک دیگر کمتر از ۶ درصد است که که با هیچ استانداری مطابقت ندارد.

در میان شش بانک مذکور که نسبت کفایت سرمایه آنها کمتر از ۶ است بانک آینده با عدد ۴ مشاهده می‌شود با این حال بانک‌هایی مانند گردشگری، تجارت، صادرات، سرمایه، ایران زمین و قوامین با نسبت کفایت سرمایه‌های: ۳/۵۸، ۳، ۲، ۲، ۱/۹، ۱/۵۴ وضعیت نامناسب‌تری دارند.

سپرده‌گذاران نگران نباشند

علاوه بر موارد مطرح شده که بیان شد لازم است مردم بدانند که بازگشت سپرده‌هایشان تا سقف ۱۰۰ میلیون تومان در نظام بانکی یا مؤسسات اعتباری مجاز که نامشان از سوی بانک مرکزی اعلام شده است، تضمین شده است و نباید نگران باشد، به چنین شایعاتی توجه کنند.

مسکن

تمام واحدهای نیمه‌تمام مسکن مهر پرند تا شهریور ۹۸ تکمیل می‌شوند

مدیرعامل شرکت عمران شهر جدید پرند با تأکید بر اینکه تمام واحدهای نیمه تمام مسکن مهر پرند تا شهریور ۹۸احداث می‌شوند، گفت:۲۵ هزار مسکن مهر پرند باقی مانده که برای تکمیل این ۲۵ هزار واحد، ۲۲۰ میلیارد تومان سهم آورده متقاضیان است.

به گزارش فارس،محسن وطن‌خواهی در جلسه بررسی آخرین وضعیت پروژه‌های عمرانی این شهر، که امروز با حضور وزیر راه و شهرسازی برگزار شد گفت:در حال حاضر ۲۵ هزار واحد از مسکن مهر پرند باقی مانده که برای تکمیل این ۲۵ هزار واحد، ۲۲۰ میلیارد تومان سهم آورده متقاضیان است. وی افزود:۱۳ هزار واحد تا دهه فجر تکمیل می‌شود که تکمیل این واحدها در صورت همکاری دستگاه‌های خدمات رسان و ارائه انشعابات آب، برق، گاز و فاضلاب به آنها است. اما در صورتی که این انشعابات نرسد، ۵ هزار واحد از این ۱۳ هزار واحد به طور کامل با خدمات زیربنایی تکمیل خواهد شد. وی با تأکید بر اینکه ۲۵ هزار واحد مسکن مهر، نیمه تمام داریم که وعده داده‌ایم تا شهریور ۹۸ آنها را تکمیل کنیم، به موضوع حمل و نقل این شهر جدید اشاره کرد و افزود: ایستگاه تبادلی خط ۳ متروی تهران با راه‌آهن حومه‌ای پرند به زودی در ایستگاه آزادگان احداث می‌شود. همچنین تا چند ماه آینده متروی فرودگاه امام نیز با همکاری شهرداری تهران و با کمک ۱۵۰ میلیارد تومانی شرکت عمران شهرهای جدید از محل تهاتر اراضی خود با شهرداری به شهر جدید پرند خواهد رسید. وی ادامه داد: مجاورت پرند با فرودگاه امام خمینی(ره) و همچنین مجموعه تفریحی سرزمین ایرانیان فرصت ویژه‌ای برای این شهر است که می‌تواند علاوه بر توسعه اقتصادی، به مکان سکونت نیروهای شاغل در فرودگاه نیز تبدیل شود. وطن‌خواهی با اشاره به مساحت ۴۲۰ هکتاری محدوده این شهر بیان کرد: پرند ۳۴۰۰ هکتار مساحت دارد که بیش از یک سوم فعال آن را مسکن مهر به خود اختصاص می‌دهد.

گزارش ۲

سایه تعلل بر بازار گاز عمان

قراردادی ۶۰ میلیارد دلاری که اجرا نشد

با وجود سفرهای مکرر وزیران نفت ایران و عمان، همچنان قرارداد صادرات گاز به عمان روی کاغذ باقی مانده و وعده‌های وزیر برای آغاز آن به بهانه عدم توافق بر سر مدل همکاری عملی نشده است.

به گزارش مهر، ایده صادرات گاز به عمان به سال‌های ابتدایی دهه ۸۰ شمسی بازمی‌گردد و نخستین تفاهمنامه آن در اسفند ۸۳ بین وزیران نفت ایران و عمان امضا شد. طبق این تفاهمنامه قرار بود ایران از سال ۲۰۰۸ میلادی صادرات گاز به عمان را با ۳۰ میلیون متر مکعب در روز آغاز کرده و این رقم را تا سال ۲۰۱۲ میلادی به رقم ۷۰ میلیون مترمکعب در روز افزایش دهد. با استقرار زنگنه در وزارت نفت پس از هشت سال غیبت، سلطان قابوس، پادشاه کشور عمان در تاریخ ۴ شهریور ۹۲ به تهران سفر کرد که در خلال این سفر، محمدبن حمد الرومحی، وزیر نفت این کشور توافقنامه‌ای را در زمینه واردات گاز از ایران با زنگنه امضا کرد. بیژن زنگنه، وزیر نفت با اشاره به جزئیات این توافقنامه گفت: «عملیات صادرات گاز به عمان از سال ۹۴ آغاز خواهد شد.»

وی در توضیح این توافقنامه گفته بود: براساس قیمت امروز، بیش از ۶۰ میلیارد دلار ارزش گازی خواهد بود که قرار است از ایران به عمان صادر شود. طبق عمر متعارف قراردادهای گازی، عمر این قرارداد ۲۵ سال خواهد بود، اما در مرحله اول ایران به مدت ۱۵ سال به عمان گاز صادر خواهد کرد. همه چیز در این زمینه کاملاً شفاف و روشن است و ما می‌توانیم خیلی سریع وارد مرحله اجرای این طرح شویم.

طول خط لوله صادراتی ۳۵۰ کیلومتر اعلام شد که شامل ۲۰۰ کیلومتر خط لوله خشکی و ۱۵۰ کیلومتر خط در دریا بود. طبق توافق‌های انجام شده، قرار بود گاز صادراتی به عمان از میدان گازی پارس جنوبی و از خطی که برای صادرات به پاکستان به سمت ایرانشهر می‌رود، منشعب شود.

مدیرعامل وقت شرکت ملی صادرات گاز ایران اسفند سال ۹۴ یعنی سالی که قرار بود صادرات گاز به عمان انجام شود، با اشاره به اینکه مطالعه بخش خشکی احداث خط لوله صادرات گاز ایران به عمان از دی ماه سال ۹۴ آغاز شده است، اعلام کرده بود: قرار است کار مطالعه بخش دریایی این پروژه که به شرکت مهندسی و ساخت تأسیسات دریایی ایران سپرده شود و تا پایان مرداد سال ۹۵ به پایان برسد.

زمستان ۹۵ اما وزیر نفت گفت: نقشه‌برداری در آب‌های عمیق ظرف چند ماه آینده و تا ۱۰ اسفند ماه ۹۵ تمام می‌شود و پس از آن ما وارد مرحله رفتن به مناقصه می‌شویم. البته زنگنه گفته بود به دنبال تعیین مدل همکاری برای صادرات گاز با طرف عمانی هستیم؛ سخنی که می‌توانست قطعیت قرارداد با عمان را نشانه رود. رفت و آمدهای مکرر هیئت‌های ایرانی و عمانی و عدم جمع‌بندی برای اجرای پروژه باعث شد تا صادرات گاز به عمان همچنان روی کاغذ بماند و وزیر نفت در سال ۹۶ و در جریان جلسه رأی اعتماد خود، تعهد بدهد صادرات گاز ایران به عمان از سال ۹۷ آغاز شده و تا سال ۹۹ به حجم ۲۵ میلیون متر مکعب افزایش یابد.

اما علی کاردر، مدیرعامل وقت شرکت ملی نفت با رد وعده زنگنه در همان روزها گفت: فکر نمی‌کنم صادرات گاز به عمان از سال ۱۳۹۷ آغاز شود. این موضوع در مرحله مطالعه قرار دارد و باید بررسی شود خط از کدام نقطه باید بگذرد تا طراحی شود.

در فروردین ۹۷ وزیر نفت ایران پس از دیدار با محمد الرومحی، وزیر نفت عمان از توافق در جزئیات این پروژه خبر داد و اعلام کرد: کار اجرایی از نهم تیرماه ۹۷ آغاز خواهد شد. سال‌ها عقب‌ماندگی در صادرات گاز به عمان در حالی تبدیل به یک موضوع خسته‌کننده شده است که روسیه طی سه سال، مذاکرات خود با ترکیه برای افزایش صادرات گاز را تبدیل به قرارداد کرد و در سال ۲۰۱۸ میلادی توانست خط لوله هزار کیلومتری خود را در بستر دریای سیاه به افتتاح برساند.

علی حسینی با بیان اینکه جزئیات قرارداد ایران با عمان نشان می‌دهد وزارت نفت برای ورود به بازار ال‌ان‌جی، می‌تواند روی عمان حساب ویژه‌ای باز کند، گفت: علت این حساب ویژه این است که عمان به دلیل کمبود گاز در واحدهای ال‌ان‌جی خود می‌تواند با گاز ایران این واحدها را فعال کند. در صورت تحقق چنین امری، هم می‌توان بازار صادرات ایران را توسعه داد و هم برای آغاز مذاکرات جدی‌تر با سایر مشتریان بالقوه وارد مذاکره شد. به گفته مسئولان وزارت نفت، ۱۵ درصد از گاز ارسالی به عمان با تبدیل شدن به ال‌ان‌جی، برای بازاریابی و فروش به ایران واگذار خواهد شد و مابقی گاز توسط عمان به کشورهای دیگر صادر خواهد شد. با این وجود زمان به سرعت برای ایران سپری می‌شود، به‌طوری که مهران امیر معینی، مدیرعامل شرکت صادرات گاز چندی پیش به طور شفاف درباره از دست رفتن بازار عمان به دلیل تعلل‌های موجود هشدار داد.

یادداشت

حامد هدائی

ابتدا تعادل روانی را به اقتصاد بازگردانیم

خانواده‌ای که فرهنگ آرامش و دانش‌اندوزی را در خود پرورش داده نگرشش را به محیط اطراف نیز انتقال می‌دهد، اقتصادی پویا، روابطی متعادل و همبستگی خانوادگی و سلامت روانی از مؤلفه‌های چنین خانواده‌ای می‌تواند باشد.

در بدترین حالت آنها یاد گرفته‌اند که همدیگر را شما خطاب کنند. این فرهنگ با گسترش خود جامعه‌ای را شکل می‌دهد که تمام زوایای یک خانواده سالم را به نمایش می‌گذارد. حال اگر به اطراف خود نگاه کنیم تا تأثیر مهم‌ترین عامل شکل‌دهنده فرهنگ، اجتماع و بازار را بررسی کنیم به خوبی همه چیز را درک خواهیم کرد. شاید خنده‌دار باشد، ولی تا زمانی که راننده‌های تاکسی برای جذب مسافر داد می‌زنند و تا زمانی که تاکسی پنج سرنشین و ماشین شخصی تک‌سرنشین در خیابان‌ها عبور و مرور می‌کند وضعیت اقتصادی به همین شکل نابسامان خواهد ماند.

فروپاشی نظام روانی یک جامعه تأثیر مستقیمی بر شرایط اقتصادی دارد. اینکه درک کنیم الگوهای فعلی برای تحلیل شرایط بازار و روندهای اقتصادی کارایی کافی را ندارند، اولین قدم را برای ایجاد یک نگرش متفاوت و جست‌وجوگر که به حل مشکلات می‌انجامد، برداشته‌ایم. برای درک بهتر اتفاقاتی که در حال وقوع است به الگوی جدیدی نیاز داریم. الگوی رایج کنونی که معتقد است بازارهای مالی به تعادل گرایش دارند، اشتباه گمراه‌کننده‌ای است؛ بخش اعظم مشکلات کنونی ما به این حقیقت مربوط می‌شود که نظام مالی بین‌المللی بر مبنای این الگو شکل گرفته است.

الگوی جدید از دو جنبه مهم با الگوی قبلی متفاوت است، اول اینکه بازارهای مالی هیچ‌گاه واقعیت نهفته را به طور دقیق نشان نمی‌دهند؛ آنها همواره این واقعیت را به نحوی تحریف می‌کنند و این تحریف‌ها خود را در قیمت‌های بازار نشان می‌دهند و دوم اینکه این تحریف‌ها گاهی بر اصول اساسی که انتظار می‌رود قیمت‌های بازار نشانگر آنها باشند، تأثیرگذار می‌شوند. این چارچوب مفهومی به بازارهای مالی محدود نمی‌شود. در این چارچوب به رابطه میان تفکر و واقعیت می‌پردازد و مدعی است که برداشت‌های غلط و تفسیرهای اشتباه نقش مهمی در شکل‌گیری جریان تاریخ بازی می‌کنند. افراد شرکت‌کننده در بازار، یعنی همان‌هایی که خانواده‌ها را شکل می‌دهند، نمی‌توانند تصمیمات خود را تنها بر مبانی دانش اتخاذ کنند و برداشت‌های سوگیرانه آنها نه‌تنها قیمت‌های بازار را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد، بلکه بر اصول اساسی که انتظار می‌رود این قیمت‌ها نشانگر آنها باشند، اثرگذار است. طرز تفکر افراد شرکت‌کننده در بازار کارکردی دوجانبه دارد. آنها از یک‌سو به دنبال درک موقعیت خود هستند که می‌توان آن را کارکرد شناختی نامید و از سوی دیگر به دنبال تغییر این موقعیت هستند که کارکرد فریبکارانه نامیده می‌شود. این دو کارکرد در جهت مخالف یکدیگر عمل می‌کنند و تحت شرایط به‌خصوصی می‌توانند با یکدیگر تداخل پیدا کنند که این تداخل اصطلاحاً انعکاس‌پذیری نام دارد.

برخلاف نظریه سنتی اقتصاد که فرض را بر دانش کامل می‌گذارد، نه افراد حاضر در بازار و نه مسئولان و مقامات پولی و مالی نمی‌توانند تصمیمات خود را تنها بر مبنای دانش اتخاذ کنند. قضاوت‌ها و تصورات اشتباه آنها بر قیمت‌های بازار تأثیر می‌گذارند و مهم‌تر از آن اینکه، قیمت‌های بازار اصولی اساسی یا بنیادی را که انتظار می‌رود در قالب همین قیمت‌ها بروز پیدا کنند به سادگی تحت تأثیر قرار می‌دهد. طبق این قاعده انسان‌ها نه‌تنها عقلایی رفتار نمی‌کنند، بلکه بیشتر اوقات با تصمیات نابخردانه خود بر روند شکل‌گیری بازار تأثیرگذار هستند و اگر این تصمیمات نابخردانه را در اجتماع افرادی که از اختلالات روانی رنج می‌برند ضرب کنیم، پیچیدگی عوامل تأثیرگذار بر رونق و رکود اقتصادی را می‌توانیم بیشتر لمس کنیم.

وقتی بازار از تعادل روانی خارج شود سمت‌وسویی متفاوت نسبت به نمودار عرضه و تقاضا پیش خواهد گرفت، همانطور که الگوی کنونی نشان می‌دهد. قیمت‌های بازار به طور تصادفی از تعادل نظری موجود منحرف نمی‌شوند. دیدگاه اعضا (شرکت‌کنندگان) و ناظران بازار هرگز با جریان واقعی امور مطابقت ندارند؛ به زبان دیگر، بازارها هرگز به آن سطح از تعادلی که در نظریه اقتصاد موردنظر است، نخواهند رسید. رابطه انعکاس دوطرفه‌ای میان تصور و واقعیت وجود دارد که می‌تواند موجب استحکام بخشی ابتدایی و در نهایت موجب به بار آمدن نتیجه معکوس از فرآیندهای رونق_رکود مشکل‌ساز یا حباب‌ها شود. حباب‌ها یگانه ساختارهایی نیستند که انعکاس‌پذیری خود را در قالب آنها در بازارهای مالی بروز می‌دهد، بلکه آنها تنها نمود بسیار بارزی از این نظریه در بازار هستند و می‌توانند پیامدهای فاجعه‌آمیزی را در بر داشته باشند. حباب‌ها غالباً علت بحران‌های مالی هستند و نقش مهمی در ایجاد تحول در نظام نظارتی ایفا می‌کنند. تمام حباب‌ها دارای روندی هستند که در واقعیت قابل مشاهده‌اند؛ همچنین همیشه در مورد این روند سوءتعبیری وجود دارد. این دو عامل به طور انعکاسی دوسویه بر یکدیگر تأثیر متقابل دارند. به‌عنوان مثال، در بازار مسکن، حباب‌هایی وجود داشته است، اما روند بحران کنونی صرفاً نمایانگر پیش روی این بازار به سمت پاشیده شدن حباب مسکن نیست. بحران پیش رو بزرگ‌تر از همه بحران‌های مالی است که در تمام طول زندگی‌مان تجربه کرده‌ایم. این بحران بخشی از چیزی است که می‌توان آن را ابرحباب نامید. فرایند انعکاس بلند مدتی که در طی سالیان گذشته شکل گرفته است. این فرآیند شامل یک روند غالب گسترش اعتبار و سوءتعبیر رایج و بنیادگرایی بازار می‌شود، اما بحران از چه زمانی آغاز شد، از زمانی که اضطراب فراگیر در بازار گسترش یافت و حتی قبل‌تر از آن؛ یعنی زمانی که مهم‌ترین عضو تشکیل‌دهنده بازار (شرکت‌کنندگان و ناظران) دچار شدیدترین اختلالات روانی فراگیر شدند. میان واقعیت بازار و درک ما از واقعیت بازار فاصله‌ای وجود دارد که بحران‌های مالی در آن شکل می‌گیرند. اینکه ما نه براساس واقعیت، بلکه براساس درک سطحی‌مان از واقعیت موجود دست به تصمیم‌گیری می‌زنیم، مهم‌ترین علت نبود ثبات نظام‌های پولی مالی است. شاید بهتر باشد قبل از اصلاح نظام مالی و جلوگیری و حل بحران‌های ناشی از آن، ابتدا نظام روانی مصرف‌کنندگان را درک کنیم و بعد به سرعت آرام‌سازی و درمان بیماری‌های روحی تأثیرگذاران بازار را شروع کنیم. ما با شرایط پیچیده‌ای روبه‌رو هستیم و در شرایط پیچیده، اولین اقدام ایجاد نظم و آرامش است. این را هر کودک دو ساله‌ای به خوبی می‌داند.

خبر

کاهش ذخایر دلار در روسیه به کمترین میزان

در راستای دلار ستیزی، روسیه سهم دلار را در ذخایر ارزهای خارجی این کشور به کمترین میزان در تاریخ این کشور رساند.

به گزارش راشاتودی، بانک مرکزی روسیه تلاش می‌کند وابستگی خود را به دلار به شدت کاهش دهد، به همین منظور سهم دلار را در ذخایر خارجی این کشور به پایین‌ترین سطح تاریخی رسانده است. بانک مرکزی این کشور حدود ۱۰۰ میلیارد دلار از ذخایر را به یورو، ین ژاپن و یوآن چین تبدیل کرده است. براساس آخرین گزارش بانک مرکزی روسیه، سهم دلار امریکا در ذخایر بین‌المللی روسیه طی سه ماه گذشته یعنی در فاصله ماه مارس و ژوئن ۲۰۱۸ به شدت کاهش یافته و از سهم ۴۳/۷ درصد به ۲۱/۹درصد رسیده است. این کاهش ذخایر دلاری باعث شده که سهم یورو ۳۲ درصد و سهم یوآن چین به ۱۴/۷ درصد برسد و سایر ارزها به غیر هم حدود ۱۴/۷ درصد باشد که شامل ۶/۳ درصد پوند انگلیس، ۴/۵ درصد ین ژاپن و ۲/۳ درصد دلار کانادا و یک درصد دلار استرالیاست. کل سرمایه‌های بانک مرکزی در ارزهای خارجی و همچنین طلا با ۴۰/۴ میلیارد دلار افزایش از جولای ۲۰۱۷ تا ژوئن ۲۰۱۸ به ۴۵۸/۱ میلیارد دلار رسیده است. روسیه در حال حاضر دامپینگ اوراق قرضه وزارت خزانه‌داری امریکا را هم در دستور کار دارد و در ماه آوریل شروع کرد و تنها در بهار گذشته به ۸۱ میلیارد دلار اوراق قرضه امریکا چوب حراج زد که این دقیقاً همزمان با تحریم‌های امریکا علیه شرکت‌های تجاری و مقامات دولتی این کشور بود.